

IX

nye udfordring op: at være kandidat ved det forestående valg til Europa-Parlamentet.

Internationalt gjorde Per Hækkerup sig bl. a. stærkt gældende som medlem af Europarådet en lang årrække og som formand for den danske delegation til FNs generalforsamling i 1961.

Et af de mange initiativer, Per Hækkerup vil blive husket for fra udenrigsministerperioden, var hans bestræbelser for at få de vestlige lande til at deltage konstruktivt i arbejdet for det, der udviklede sig til Konferencen om sikkerhed og samarbejde i Europa. Han tog i midten af 1960erne spørgsmålet op både under besøg i østeuropæiske lande og med sine kolleger inden for den atlantiske alliance.

Per Hækkerup var en politisk begavelse af usædvanligt format. Hans store saglige viden og mangeårige erfaringer gav ham en central placering i vanskelige politiske situationer. Talrige politiske forlig bærer præg af hans indsats som regeringens politiske og økonomiske rådgiver. Han søgte altid frem mod det samarbejde, som er nødvendigt for at få resultater. Hans forhandlingsevne var enestående. Hans udholdenhed under langvarige og krævende forhandlinger var legendarisk.

Det er ingen hemmelighed, at han af nogle blev betragtet som mere optaget af de nære resultater end af de store visioner. Denne vurdering stemmer ikke med de synspunkter, han selv anlagde på sin politiske virksomhed. I bogen »Danmarks udenrigspolitik« fra 1965 siger Per Hækkerup i indledningen: »Idealisme og realisme er ikke modstående begreber. Modstykket til idealisme er egoisme.« Han siger også, at virkelig idealisme må parres med realisme, »for kun